

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20549/2023
28.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Боривоје Протић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Жељко Јурић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6243/20 од 05.11.2022. године, у седници већа одржаној 28.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6243/20 од 05.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6243/20 од 05.11.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 2296/15 од 04.03.2020. године у другом и трећем ставу изреке којима је утврђено да је тужилац власник једнособног стана број .. површине 36м² који се налази у поткровљу десно стамбене зграде у Улици ... број .. у Београду, постојеће на парцели .. и уписане у лист непокретности .. КО ..., по основу изградње и личног рада у градњи предметног стана и одлучено да свака парнична странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 403, 407. и 409. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда из члана 374. став 1. тог закона учињених у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 410. став 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Тужени ревизију у овом спору није изјавио са позивом на члан 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према члану 403. став 1. и 3. тог закона, ревизија се може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену, а ревизија није дозвољена у

имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизија туженог изјављена је против правноснажне пресуде донете у другом степену, али је вредност предмета спора побијаног дела нижа од износа који је чланом 403. став 3. ЗПП прописан као меродаван за дозвољеност ревизије. Одредбом члана 33. став 2. тог закона прописано је да је у случајевима у којима се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 3.000.000,00 динара. Тако означеној вредности предмета спора, која није проверавана у смислу члана 33. став 3. ЗПП нити мењана током поступка, одговара вредност од 24.645,49 евра, обрачуната по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (13.02.2015. године), када је 1 евро вредео 121,7261 динара.

Из наведених разлога, ревизија туженог није дозвољена, због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић